

3. Succesvol leven

Het begin. De start. Het leven. "Wat wil je?" We willen allemaal een liefdevol, welvarend en gelukkig leven. Succes proeven. In elke hap. Ik wil maar één ding, omdat ik overtuigd ben dat dit de sleutel is tot alles wat liefde brengt. Kinderen krijgen. Ik besef direct dat je al moeder bent, vanaf het moment dat je ernaar verlangt. Dat vormt je, leidt je, en voedt zich voortdurend aan je verlangen. Het neemt met kracht bezit van je gedachten en emoties. Uiteindelijk nestelt het kindje zich, in lichaamsvorm, of als een intens, broedend verlangen. Het neemt volledig beslag van je hart, rust, emoties en bestaan. Een leven lang. Het is immers de meest menselijke behoefte tot zijn. De invulling van hoop en verlangen. Het levenselixir. Mijn kinderen, dat wordt mijn eerste doel. Nieuw leven realiseren. Kindjes die bij mij horen, wiens armen om mij zijn, wiens stemmetjes tegen mij spreken, wiens prachtige lijfjes in mij groeien. Mijn clan. Mijn stam. Volledig overweldigd kijk ik verbijsterd naar mijn eerste baby als ze geboren is. Ik ben zo jong, dolgelukkig, maar ook volledig verbouwereerd hoe dit in hemelsnaam is ontstaan allemaal. "U krijgt voorlopig geen bezoek, want uw bloeddruk is veel te hoog." Het maakt niet uit, het geeft niet, alles is goed, want ze is er. En dan wil ik meer. Veel meer.

Mijn kinderen leren me al snel dat affectie, zorg en aandacht, op hun beurt wederkerig erkenning en waardering geven. Juist daarom kan ik dit doorgegeven. Met jou delen wat ik van hen heb geleerd, en wat mij geluk brengt. Wat er misgaat, en wat ik daardoor ontdek. Wat vervulling brengt, herkenning en inzicht. Wat strijd levert, en verdriet. Al deze lessen verdienen het gedeeld te worden, omdat het je helpen zal. Het vormt een stevig anker, wat je kan begeleiden als je het kunt hanteren. Het leert mij hoe de kinderen zo diep met me verbonden raken, dat ik keuzes maak die ze ernstig pijn doen, omdat ik me niet tijdig realiseer dat ze hun eigen personen zijn, en ze niet een en dezelfde mens zijn als ik. Het duurt een generatie waarin ze me opnieuw verbazen, omdat na alle puberjaren van strijd en losmaken er uiteindelijk zingeving en waardering geuit wordt. Affectie vloeit, zodat er steeds weer een onbekende, waardevolle nieuwe relatie met dezelfde persoon ontstaat. Onvoorwaardelijk liefhebben, vraagt een leven van overgave. Zolang je niet opgeeft is alles mogelijk.

Onvoorwaardelijk

Ik kijk je aan en leg mijn hand beschermend op jouw arm: "Ik hoop dat jij beseft dat liefde geen boodschap heeft aan uiterlijke voorwaarden of omstandigheden. Dat jij ervaart dat jij in staat bent affectie te geven, onafhankelijk van wat anderen zeggen of doen." Ik kijk je aan en zie je ogen verrast knippen: "Je bezit daarmee de grootste kracht in het universum, en bent in staat, de kracht die ons verbindt, te besturen en te leiden. Ik neem je mee door je de geschiedenis te vertellen, van jou en van mij, en geef je daarmee inzichten in de processen die we toepassen, waardoor je beseft dat deze niet afhankelijk zijn van de omstandigheden." Ik streel je handen en glimlach, vol overgave, terwijl je me verwachtingsvol aankijkt: "Liefde schept geen voorwaarden. Geen afstand. Geen restricties. Dat doet ons hoofd, niet ons hart. De onvoorwaardelijkheid is de kwaliteit van je ziel, die zich steeds verder ontwikkelt en ontvouwt. Je weet dat het in je zit, je voelt het, beseft het. En je hoeft het je alleen maar te herinneren. Het is je meegegeven, door de geschiedenis, door je familie, door onze bloedband. Door onze liefde en door ons eeuwigdurend verbond." Je knikt en glimlacht verheugd, je leunt een beetje tegen me aan, ik voel je warmte. We zijn er klaar voor, we kunnen samen op reis. De deuren zwaaien open, we zien een nieuw toneel.

Vergeet niet, het is mijn verhaal, het zijn mijn herinneringen, die ik bewaard heb. Getracht heb te vergeten, en ze weer oprakelde, toen de boosheid nog vat op me had. En ze daarna diep begroef, onder de wens tot vergeving. Verhalen die onlosmakelijk bij mij horen. Ieder ander die hetzelfde meemaakt zal een ander verhaal hebben. Ik hoop vooral dat je mij hiermee beter leert kennen. Mijn kracht herkent, omdat ik geleerd heb te kiezen. Op het moment dat je dat beseft, wordt energie jouw vertrouwde en nooit teleurstellende metgezel. Die je voedt en aanstuurt, die je stuwt en vol laat houden. Die je hart verwarmt en leert te manifesteren. Te geloven, te zien, en te danken, voordat het verkregen of gerealiseerd is. Het vermogen wordt direct in werking gezet, en alles zal meewerken om het te laten gebeuren. En ja, ik laat mensen en gebeurtenissen weg in mijn verhalen. Wanneer het geen toegevoegde waarde heeft voor het geheel, of een meerwaarde brengt om jou de werking en het belang van keuzes te laten ervaren.

"We gaan samen op een intense reis nu, jij en ik, omdat we hiermee generaties die hetzelfde doen en uitvoeren tot stilstand brengen, door er andere inzichten en handelingen voor in de plaats te brengen. Dit zal jou het inzicht geven in het onlosmakelijke verbonden DNA wat onze basis beschrijft. Jij bent het nieuwe leven, vol nieuwe beloftes. Het nieuwe bestaan en de schakel aan de grote ketting die ons aaneenrijgt, dat ben jij." Ik neem je gezicht nu teder tussen mijn handen en kijk in je ogen, ik haak me vast in je blik: "Alle herinneringen zijn je

al meegegeven met je geboorte. Je hoeft je geen zorgen te maken over wat je aantreft, omdat je het vanuit je ziel en alle generaties vol verbondenheid feitelijk al weet. Dus ontspan, open je brein en verbind je met je hart. Dan ontvouwt de liefde en drang zich daar vanzelf. *Daar zul je mij altijd vinden.* Ik verlaat je niet. Nooit. Dat beloof ik. ”